

на пробуждането — пѣтель, подѣ пѣтела датата, а наоколо надписъ: Печ(атъ): Велеското. вѣлгарск(о): училищ(е): 1845.

По всичко тоя печатъ напомня печата на Габровското училище отъ това време и говори за здравитѣ връзки между северна България и Македония. Писма съ тоя печатъ вж. въ архивата на Александъръ Екзархъ, въ Етнографския музей въ София, инв. № 5080.

2. — Велесъ. Изъ бележкитѣ на Ангелко Палашовъ. А Палашовъ, велешанинъ, билъ синъ на богати родители търговци, които търгували съ Австрия. Той се училъ въ Земунъ и научилъ нѣмски и сръбски, но не забравилъ българския си родъ. Ангелко Палашовъ много се трудѣлъ за училищата въ Велесъ и билъ дълги години училищенъ настоятелъ. Ето две извадки отъ бележкитѣ, държани отъ Палашова за училището въ махалата Пърцорѣкъ (източната страна на Велесъ, който се дѣли отъ р. Вардаръ на часть Пърцорѣчка и часть Спротивчани, която е на западната страна):

а) Мѣа Априль 23^а, лѣто 1847. Іанко Христовъ и другары бысть 4 години епитропы на училището словено-болгарско Перцорѣчкой сѣаго Георгіа самописца. . .

б) Язъ грѣшный и рабъ вожій Янѣлко Палашовъ зрытель и настоятелъ словено-болгарской училище Пърцорѣчкогъ сѣаго Георгіа Самописца начна водиты рачѣныя съсъ страхъ вожій . . . мѣсець априль 23^а, лѣто 1847. Велесъ городъ.

(Срв. К., Сегашното и недавното минало на гр. Велесъ. Псп. на Бълг. кн. др. ХLI, 565—566).

3. — Велесъ. Бележка отъ 1722 г. въ сборника, пазенъ сега въ Софійската Нар. библиотека (Цоневъ, Описъ II, 181): Гѣа книжица пѣпѣ Главкова и подьновъ е и повеза е мѣа мѣа. ѣ. днѣ 8 Велесъ при владика Макарина и повеза попѣ (Стан)ко въ лѣ 7355 (7230—1722).